

Het is een vogel! Het is een vliegtuig!
Het is... ROZENWATERMAN?!
(It's a bird! It's a plane! It's... Nerdman?!)

Komische thriller in twee bedrijven

door

CRAIG SODARO

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET IS EEN VOGEL! HET IS EEN VLIEGTUIG! HET IS... ROZENWATERMAN?! - IT'S A BIRD! IT'S A PLANE! IT'S... NERDMAN?!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CRAIG SODARO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1993 by Pioneer Drama Service, Inc.
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **22** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: **Craig Sodaro** heeft talloze toneelstukken geschreven. Het meeste van zijn werk is uitgesproken geschikt voor kindertheater en schoolvoorstellingen en diverse van zijn stukken zijn bewerkt tot musicals. Vooral zijn stukken waarin het publiek betrokken wordt zijn bijzonder goed ontvangen. Voor wijktheater schrijft hij onder de naam Sam Craig. De heer Sodaro geeft fulltime les op een openbare school en hij en zijn vrouw hebben vijf dochters. Hij spreekt hier in zijn eigen woorden over zijn liefde voor het schrijven. Ik heb altijd willen schrijven. Vanaf de eerste keer dat ik een goed uitgewerkt boek las – een lang vergeten detectiveroman – wilde ik auteur worden. Ik had altijd al een fantasie gehad die overuren maakte. Ik ben altijd meer geïnteresseerd geweest in wat zou kunnen zijn dan of twee maal twee vijf of mogelijk vier zou zijn. Ik ben opgegroeid in Chicago, maar ik denk niet dat het Midwesten veel invloed op mijn schrijven heeft gehad. Ik had het geluk dat ik als jongere veel heb gereisd, en de plaatsen die we bezochten – het Westen, Oosten en Zuiden – leken allemaal vol sfeer en dramatische mogelijkheden te zijn. Naderhand reisde ik naar Alaska, Europa en Afrika en iedere ervaring plantte zaadjes voor toekomstige verhalen. Ik schreef mijn eerste toneelstuk op de high school – een antigezag absurdistisch blijspel dat in mijn laatste periode van de lessen in Kunst opgevoerd werd. Onze lerares hield zich doof tijdens de repetities, maar we betrapten haar er allemaal op dat ze stiekem zat te lachen. Het idee van publiek dat reageert stond me wel aan en op college schreef ik me in voor een wedstrijd toneelschrijven. Ik won de prijs van vijftig dollar en ik zag mijn personages tot leven komen onder de blauwe, rode en goudgele toneellampen. Ik wist dat dit de richting was die ik met mijn obsessie voor schrijven moest inslaan. Succes op de planken moest echter nog een aantal jaren wachten, aangezien ik trouwde, met lesgeven begon, vier kinderen had en vele, vele brieven met afwijzingen terugkreeg. Tenslotte ontdekte ik een formule die werkte: thrillers met een grote rolbezetting van vooral dames, één decor en vele geestige opmerkingen. Sinds die tijd heb ik zo'n 130 toneelstukken geschreven, waarvan vele zijn uitgegeven en/of opgevoerd. Ik smaakte het opwindende genoeg door 54th Street in New York te lopen en een met vlaggen versierd theater te zien waar een van mijn stukken in première ging. Ik heb fantastische brieven ontvangen van jongeren die een rol in een stuk dat ik geschreven had speelden en ik ontdekte dat ik in Amazon.com opgenomen was. Zo af en toe vragen mensen me hoe ik zo snel kan schrijven. Ik woon 2.700 m hoog in de Colorado Rockies. In september begint de sneeuw al te dwarrelen om de grond negen

maanden per jaar te bedekken. Het wordt vroeg donker en als de houtkachel snort is er geen betere plek om verhalen te vertellen. En ik denk dat het daar allemaal om draait bij toneelschrijven. Het vertellen van een verhaal, zo eenvoudig maar dramatisch mogelijk. Er is een limiet van 90 minuten of zo om de climax te bereiken, en dat is snel in de literatuur. Ik schrijf alleen maar zo snel om er achter te komen hoe het verhaal afloopt, net als elke toeschouwer van het toneelstuk.

**It's a bird! It's a plane! It's... Nerdman?!
by
CRAIG SODARO**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

KRANTENJONGEN LOIS DEEN - verzorgt de societyrubriek bij het
Dagblad De Ster
CARLA - van de afdeling verspreiding
ANGELA - haar vriendin
SYLVIA - andere vriendin
CLARK KRENT - sterverslaggever
GERRY DE WIT - hoofdredacteur van Dagblad De Ster
TIMMY OLTEN - jongste bediende
KAREL LINDSTROM - verslaggever
MIDAS HOMMELROEST - burgemeester van Petropolis
DETECTIVE VIOLA SPITTER - politievrouw, gepokt en gemazeld
BRIGADIER MULDER - van de nieuwe lichter
MIEP - oude werkster
HECTOR DETREKTOR - psychisch gestoord, ontsnapte gevangene
CARLOTTA - mysterieuze dame
BERTUS BOORTOREN - oliebaron in Petropolis
SABRINA - zijn huidig vriendinnetje
PROFESSOR PINGELSTOPPER - uitvinder
GLORIA - zijn kinderachtige dochter
SLACHTOFFER 1
DIEF
SLACHTOFFER 2

Synopsis der scènes

EERSTE BEDRIJF

1e scène: 's morgens vroeg bij het Dagblad De Ster.

2e scène: de volgende dag laat in de middag.

3e scène: de volgende ochtend.

TWEEDE BEDRIJF

1e scène: laat die avond.

2e scène: de volgende dag.

3e scène: laat die avond.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de redactielokalen van het Dagblad De Ster, het enige en dus grootste dagblad in Petropolis. Het kantoor van Gerry De Wit bevindt zich rechtsachter en heeft rechts een open raam waardoor men uitkijkt over de stad. Het bureau staat midden in zijn kantoor en een archiefkast linksachter. Een suggestie van een wand kan zijn kantoor van de grote reactieruimte scheiden, tezamen met een deur die voor zit. De grote redactieruimte vult de rest van het toneel. Ten minste drie bureaus domineren het vertrek. Een links, een in het midden en een rechts. Op elk bureau staat een schrijfmachine samen met een telefoon en stapels papieren, pennen enz. Links middenachter is een doorgang die naar andere delen van het gebouw leidt. Dit hoeft geen deur te zijn. Middenachter hangt een bord met "Dagblad De Ster – Al het nieuws dat geschikt is om gedrukt te worden (plus nog meer)". Linksachter een kast met deur. Links een tafel of kastje waarop spullen om koffie te maken staan, extra boeken en voorraden. Straatscènes worden voor het doek of in de zaal gespeeld zoals in het script vermeld wordt.

EERSTE BEDRIJF
1e scène

(gespeeld voor het doek)

Men hoort allerlei stadsgeluiden. We bevinden ons in een drukke straat in Petropolis. Een KRANTENJONGEN komt links op. Hij heeft een tas vol kranten bij zich en zwaait met de laatste editie naar het publiek.

KRANTENJONGEN: Extra! Extra editie! Lees de extra editie! Een golf van misdaad treft Petropolis! Oude dame beroofd tijdens grapefruits uitzoeken bij groenteman! Groenteman beroofd tijdens grapefruits uitpakken in eigen winkel! Grapefruits beroofd op weg naar winkel! Extra editie! Extra editie! Lees alles in Dagblad De Ster, de grootste krant van Petropolis! *(het DOEK gaat op zodat we de redactieruimte van het Dagblad De Ster zien. Het personeel is druk bezig. LOIS DEEN tikt op haar schrijfmachine, terwijl CARLA, ANGELA en SYLVIA van bureau naar bureau fladderen. GERRY DE WIT zit geanimeerd te telefoneren in zijn kantoortje, terwijl TIMMY OLTEN koffie brengt naar de diverse medewerkers. De KRANTENJONGEN zet zijn tas met kranten op de grond en gaat aan een bureau zitten een kruiswoordpuzzel op te lossen)*

LOIS: Niet te geloven! Vanmorgen is er meer dan driehonderd duizend dollar gestolen uit de Eerste Nationale Petropolis bank! Twee gewapende bandieten met maskers op en kauwend op toffees gingen er vandoor met de kas, al het geld in een vuilniszak gepropt.

CARLA: Over zoiets kan ik dromen.

ANGELA: Ik ook.

LOIS: Een roof van driehonderd duizend dollar?

SYLVIA: O, Lois... jij zit te veel met je neus in het nieuws.

LOIS: Ik BEN verslaggever, Sylvia.

CARLA: Je schrijft de societyrubriek.

LOIS: Niet als IK het voor het zeggen had.

ANGELA: Nou, ik zou liever schrijven dat Georgina Huppelepup een gewaad van zilver lamé droeg op het diner dat ze laatst gaf dan schrijven over overvallen, moord en chaos.

CARLA: Of over hoe heerlijk het zou zijn een afspraakje met Clark Krent te hebben.

LOIS: Ik streef naar hogere doelen.

SYLVIA: Hoe bedoel je? Qua verslaggeving of qua romance?

LOIS: Allebei. Alleen het feit dat ik een vrouw ben betekent nog niet dat ik er plezier in heb over zijde, vilt of lamé te schrijven. En het betekent ook niet dat ik hoteldebotel van Clark Krent ben. *(CLARK KRENT komt midden op, stoer en aantrekkelijk)*

CLARK: Hallo, Dagblad De Ster!

CARLA, SYLVIA & ANGELA: *(dromerig)* Hai, Clark!

TIMMY: *(komt met koffie aansnellen)* Hier is uw ochtend cappuccino, meneer Krent. Kaneel, een klein beetje citroen en een snufje nootmuskaat. Net als de Koning van Roemenië.

CLARK: Heb ik jullie ooit verteld hoe hij en ik op tijgerjacht gingen?

TIMMY: En dat u toen tenslotte de tijger met uw blote vuisten tegen zijn kaken sloeg! Jemineetje, meneer Krent, wat zal dat spannend geweest zijn.

CLARK: Maar vanmorgen niets van dit alles.

ANGELA: Wat is er gebeurd, meneer Krent?

CLARK: Ik zat nog niet in mijn Lamborghini om naar kantoor te zoeven of ik hoorde zwakke angstkreten hoog van de heuvel komen!

SYLVIA: Wat heeft u gedaan?

CLARK: Ik ging met een reuze vaart naar de top en vond daar ouwe Opoë Hikkebotje snikkend aan de voet van een eucalyptusboom! Haar kat, die was blijven haken aan de hoogste takken, miauwde jammerlijk. Snel als het weerlicht wierp ik mijn shirt af, klom de boom in alsof het een gewone trap was, greep het poesje, hield het voorzichtig in mijn sterke handen, sprong naar beneden en landde precies voor de voeten van opoe Hikkebotje. Ze was ontzettend dankbaar en bood aan een maand lang de was voor me te doen, maar ik heb nee gezegd. Dit was mijn cadeau aan de mensheid. *(ALLEN in het redactielokaal klappen, behalve LOIS die doorgaat met typen)*

CARLA: O, meneer Krent, dat IS opwindend! *(ze loopt dicht naar hem toe en slaat haar armen om zijn nek)* Heel binnenkort wil ik ALLE details weten.

CLARK: Wat zou je willen weten, Carla?

CARLA: *(dromerig)* Hoe dat poesje zich voelde in uw grote, sterke handen.

CLARK: *(haalt haar handen om zijn nek weg)* Als een prinsesje. *(CARLA, SYLVIA en ANGELA zuchten)*

ANGELA: Ik kan maar beter terug naar de afdeling verspreiding gaan.

LOIS: Goed idee. Hier verspreidt je alleen maar onzin.

ANGELA: Doeit, Lois. Dag, meneer Krent. *(ANGELA gaat midden af. CLARK gaat op het bureau van LOIS zitten)*

CLARK: Morgen Lois. *(geen reactie)* Morgen, Lois. Weet je... alle

meisjes hier van Dagblad De Ster vinden mij een verrukking.

LOIS: Zou je die verrukking van je dan van mijn society aantekeningen willen weghalen? Ik probeer hier mijn column af te maken.

CLARK: *(gaat langzaam opzij zodat ze bij haar aantekeningen kan)* Wat is er allemaal gaande in de hogere kringen van Petropolis?

LOIS: *(verveeld)* De vrouw van burgemeester Hommelroest had iedereen met een inkomen hoger dan honderdduizend dollar uitgenodigd voor de thee. Ze was gekleed in het roze. Ze dronken kaneelthee en er werd levendig gediscussieerd.

CLARK: Hebben ze het nog over mij gehad?

LOIS: O, ja. Clark Krent van Dagblad De Ster werd uitgeroepen tot de grootste etterbak van Petropolis.

CLARK: *(blij)* Echt?

LOIS: Dat is niet bepaald een compliment, Clark.

CLARK: Alle publiciteit is beter dan geen publiciteit, Lois. Weet je, ik wil al een hele tijd per vlot de Amazone afzakken. Ik snak er naar om met mijn blote handen piranha's te vangen. Zin om mee te gaan?

LOIS: Een zenuwbehandeling bij de tandarts lijkt me leuker, Clark.

CLARK: Ik begrijp je niet. Ieder vrouw hier in 't gebouw zou een moord doen voor de kans met mij uit te gaan.

LOIS: Ik zou er nog geen vlieg voor doodslaan, Clark. Nou, als je me wilt excuseren? *(LOIS staat op en loopt naar het kantoor van GERRY DE WIT)*

TIMMY: Gossie, meneer Krent. Het wil nog niet erg lukken met juffrouw Deen, hè?

CLARK: Nou, Timmy, aan mij ligt het niet. Ik ben volmaakt. Zij zal wel met een probleem zitten.

TIMMY: Och, ik heb totaal geen verstand van vrouwen.

CLARK: Toen ik zo oud was als jij, had ik dat ook niet... tot ik de Gravin ontmoette. Heb ik je ooit verteld over de Gravin?

TIMMY: Gossiemiemie, nee!

CLARK: Ze was de mooiste vrouw ter wereld. Ze stond op de cover van Vogue, Harper's Bazaar en Populaire Mechanica.

TIMMY: Populaire Mechanica?

CLARK: Ze was niet alleen beeldschoon, ze kon ook een band verwisselen!

TIMMY: Gossie! *(CLARK gaat door met TIMMY geanimeerd verslag te doen van zijn belevenissen. LOIS gaat het kantoor van GERRY in)*

LOIS: Ik snap niet waarom u me het echte nieuws niet laat verslaan, Chef.

GERRY: Lois, deze discussie hebben we al honderden keren gehad. We hebben je nodig om de societypagina te doen. Tenslotte ben jij

een... een... vrouw!

LOIS: In andere kranten verslaan vrouwen het echte nieuws.

GERRY: Maar Dagblad De Ster is niet zomaar een krant. Het heeft een reputatie op te houden. Trouwens, een vrouw in de loopgraven raakt misschien gewond.

LOIS: Dat risico neem ik! Geef me gewoon één week, Chef!

GERRY: Sorry, Lois, maar daar is geen sprake van. Laat nu maar gewoon die avondtoiletten en zondagse brunches net zo belangrijk klinken als... nou ja... als het echte nieuws! *(de TELEFOON gaat. GERRY neemt op)* Ja, Dagblad De Ster, met Gerry De Wit. Wat? Weer een roofoverval? Dat is al de tweede vanmorgen. Hier, ik verbind u door met onze onderzoeksjournalist, Karel Lindstrom. *(roept)* Lindstrom! Dit klinkt of het weer voor jou is!

LINDSTROM: *(grijpt de telefoon op zijn bureau)* Bedankt, Chef! Ik heb 'm. *(GERRY legt neer)*

LOIS: Wat is er gebeurd?

GERRY: Weer een bank beroofd, de Petropolis Spaar- en Leenbank.

LOIS: Zelfde manier?

GERRY: De toffeehufters hebben weer toegeslagen!

LOIS: Bedankt, Chef! *(LOIS rent zijn kantoortje uit naar haar bureau en grijpt haar tas)*

GERRY: Waar ga je heen, Lois?

LOIS: Ik kreeg net een geweldig idee, Chef! Ik ga naar de Petropolis Spaar- en Leenbank!

GERRY: Waarvoor?

LOIS: Voor een artikel!

GERRY: Dat verbied ik je! Jij blijft hier en werkt aan je society- pagina!

LOIS: Dat ben ik juist aan het doen! Ik wil er achter zien te komen hoe iedereen gekleed was voor de roofoverval. *(LOIS snelt midden af)*

CLARK: Maar Lois! Dat kan gevaarlijk zijn! *(BURGEMEESTER HOMMELROEST komt op, enigszins geschokt)*

GERRY: Burgemeester Hommelroest! Is alles goed met u? Ik weet dat slecht nieuws snel reist, maar u ziet er vreselijk uit.

BURGEMEESTER: Het slechte nieuws is jouw reporter! Ze trapte op mijn tenen toen ik hier binnenkwam.

GERRY: O, ze is er op uit om iets te bewijzen.

BURGEMEESTER: Nou Gerry, dat is goed. Ik ben er ook op uit om iets te bewijzen.

CLARK: *(pakt potlood en kladblok)* Gaat u gang, Burgemeester... we zijn een en al oor!

BURGEMEESTER: Ik stel een nieuwe commissie samen om de stortvloed van misdaden die Petropolis plaagt te bestuderen! En ik

ben zeer benieuwd naar de uitslag.

CLARK: Over uitslag gesproken, ik heb ook last van huiduitslag, Timmy. Ik wil dat je een andere wasserij voor me zoekt.

GERRY: Krent, dit is serieus! Ik wil dat jij dit artikel doet.

CLARK: Prima, Chef! Maar ik zal een stuk beter werken als ik niet steeds moet stoppen om mezelf te krabben.

BURGEMEESTER: Mijn commissie zal worden voorgezeten door niemand minder dan Bertus Boortoren.

TIMMY: De oliemagnaat?

BURGEMEESTER: Ik dacht dat hij wel een aantrekkelijke keuze was.

LINDSTROM: Hij is de rijkste man in Petropolis. Bezit nu al zo'n beetje de halve stad.

BURGEMEESTER: Hij heeft dus een hoop te verliezen.

LINDSTROM: Of veel te winnen!

BURGEMEESTER: Moet je eens horen.

GERRY: Lindstrom is onze speciale onderzoeker bij dergelijke misdaden, Burgemeester Hommelroest.

BURGEMEESTER: Al enig idee?

LINDSTROM: Een of twee.

BURGEMEESTER: Meneer Boortoren zou uw hulp graag tegemoet zien, meneer Lindstrom. Tenslotte willen we ALLEMAAL Petropolis een veilige plek voor de inwoners maken.

GERRY: Inderdaad, meneer de Burgemeester, en Dagblad De Ster is van plan alles te doen wat in haar macht ligt om te helpen.

BURGEMEESTER: Dan komt Dagblad De Ster misschien in aanmerking voor de Petropolis Medaille van Voorspoed Prijs, die ik weer ga uitreiken aan een inwoner of organisatie in onze mooie stad die een verschil maakt.

GERRY: Dat zou INDERDAAD een enorme eer zijn, meneer!

CLARK: Heb ik u ooit verteld, meneer, van die keer dat ik de gouden medaille voor de 500 meter vrije slag heb gewonnen in Brisbane?

BURGEMEESTER: Australië?

CLARK: Missouri. Maar het was een geweldige wedstrijd.

BURGEMEESTER: Een andere keer. Op dit moment ben ik op weg naar de laatst gepleegde misdaad. Ik heb daar afgesproken met meneer Boortoren voor een fotosessie.

LINDSTROM: Zou ik met u mee mogen gaan, Burgemeester?

BURGEMEESTER: Dat is prima, Lindstrom.

TIMMY: Mag ik ook mee, meneer Lindstrom?

LINDSTROM: Welja, Timmy. Misschien leer je er iets van.

TIMMY: Gossie, bedankt! (*BURGEMEESTER, LINDSTROM en TIMMY gaan midden af*)

CLARK: Chef?

GERRY: Wat er, Krent?

CLARK: Het gaat om Lois.

GERRY: Maak je geen zorgen. Ik heb het gevoel dat zij een meid is die wel voor zichzelf kan zorgen. Bovendien zijn de dieven nu allang verdwenen.

CLARK: Om die dieven maak ik me niet ongerust. Maar het schijnt dat ze mij niet erg mag wat ze wél zou moeten doen.

GERRY: Hmm... dat is ernstig.

CLARK: Ik vroeg haar met me mee te gaan de Amazone op, maar ze lachte me finaal uit.

GERRY: Weet je, Krent, sommige vrouwen zijn moeilijk te doorgronden. Maar ze heeft me ooit verteld dat toen ze nog klein was ze de film Peter Pan heeft gezien. En ze was zo bang van Kapitein Haak dat ze er nog jaren daarna van droomde. Doet ze nog steeds.

CLARK: Dus? U bedoelt... ik doe haar aan Kapitein Haak denken? *(hij kijkt naar zijn handen)*

GERRY: Misschien wil ze gewoon niet naar de Amazone. *(GERRY gaat terug naar zijn kantoor. CLARK gaat zitten, uit het lood geslagen. CARLA gaat naar hem toe)*

CARLA: O, meneer Krent, maakt u zich maar niet ongerust over Lois. Dat is het saaiste mens van iedereen bij het Dagblad De Ster. Haar idee van plezier maken en romantiek is een avondje thuis, de kachel die brandt, twee glazen wortelsap en Benny Goodman.

CLARK: Wie is Benny Goodman?

CARLA: Zo'n saai iemand heeft u helemaal niet nodig. Neem mij bij voorbeeld, ik zou DOLGRAAG naar de Amazone gaan. Ik zou het enig vinden om met mijn blote handen naar Pyreneeën te vissen!

CLARK: Je bedoelt piranha's. Pyreneeën is de naam van een bergketen.

CARLA: Daar kunnen we ook heen gaan!

CLARK: Echt, Carla...

CARLA: O, Clark, ik hou het niet meer uit! Ik moet je vertellen wat ik voor je voel! *(ze slaat haar armen om hem heen en bedekt hem met kussen. Hij fladdert hulpeloos met armen en benen. De TELEFOON gaat. GERRY neemt op)*

GERRY: Dagblad De Ster, met Gerry De Wit. O, Professor Pingelstopper! Ja, natuurlijk. Clark Krent zal het artikel over uw nieuwe uitvinding schrijven. Ik zal hem zeggen dat ik u aan de lijn heb. *(GERRY loopt naar de grote redactieruimte en ziet de zoenpartij die nog steeds gaande is. Hij haalt zijn schouders op en keert terug naar de telefoon)* Professor? Het schijnt dat meneer Krent

aantekeningen aan het verzamelen is voor een ander artikel. Ik zal hem vragen u terug te bellen zodra hij weer aanspreekbaar is. *(het licht wordt gedimd om het verstrijken van de tijd aan te geven. Het zoenen stopt, LOIS komt midden op, spoedig gevolgd door LINDSTROM. Het licht wordt weer normaal terwijl een KLOK zeven uur slaat)*

GERRY: Nou, mensen, tijd om er vandoor te gaan. Nog nieuws, Lindstrom?

LINDSTROM: Ik ben bang van wel, Chef.

GERRY: Dat komt morgen dan wel.

LINDSTROM: *(typt er op los)* Goedenavond, Chef.

GERRY: Goedenavond Clark, Lois.

CLARK: Goedenavond.

LOIS: Goedenavond! *(GERRY gaat midden af)*

CLARK: Zeg, Lois... wat dacht je ervan als ik je eens naar huis bracht?

LOIS: Via Rio de Janeiro zeker?

CLARK: Het is daar nu carnaval. Knotsgezellig!

LOIS: Nee, dank je. Ik wil gewoon naar huis, de kachel aansteken, mij voeten omhoog...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto